

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Liliana Catan, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Arapan Diana Xxxxx, născut la xx xxxxx xxxx, originară și domiciliată în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 05.11.2014 – 20.05.2016 (prima instanță);

2. 20.06.2016 – 07.02.2017 (instanța de apel);

3. 25.08.2017 – 04.10.2017 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 mai 2016, Arapan Diana a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceeași sentință a fost dispusă achitarea lui Dediu Victor și Oprea Ion, în privința cărora nu a fost declarat recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Arapan Diana, de către organul de urmărire penală, a fost învinuită că la 29.12.2011, aflându-se în preajma Direcției de înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto, cu sediul pe str. Salcânilor 28, mun. Chișinău, prin înțelegere prealabilă cu Dediu Victor și Oprea Ion, la propunerea primului, din interes material a confecționat și realizat, la preț de 600 Euro, plăcile numerelor de înmatriculare XX XX xxx și certificatul de înmatriculare cu nr. xx XXX xxxxx, pentru mijlocul de transport “Fiat Fiorino”, a/f 1997, pe numele lui Dediu Victor.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea totală a acesteia în privința tuturor inculpaților și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și să le fie stabilită fiecăruia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare

în penitenciar de tip semiînchis. Suplimentar, procurorul a solicitat ca executarea pedepsei stabilite inculpaților să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 ani, în privința fiecăruia.

În motivarea cererii depuse, apelantul și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată, eronată și rezultată din aprecierea greșită a materialului probator.

În susținerea poziției sale, apelantul a indicat că instanța de fond, contrar prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, nu a indicat motivele respingerii probelor aduse în sprijinul învinuirii și nu a ținut cont de faptul că inculpații nu au prezentat nici o probă pertinentă și concludentă, limitându-se la critica probelor acuzării. Sub acest aspect, apelantul a menționat că instanța de fond în mod unilateral a apreciat declarațiile inculpatei, ignorând declarațiile lui Dediu Victor, care atât la urmărirea penală, cât și în cadrul instanței de judecată a relatat detaliat că banii au fost transmiși personal inculpatei în prezența inculpatului Oprea Ion, că Arapan Diana, la predarea documentelor, nu a eliberat bon de încasare a banilor și a menționat că trecerea frontierei cu automobilul în cauză poate avea consecințe negative.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, pronunțată integral la 21 martie 2017, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Arapan Diana a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiind liberată de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

Prin aceeași decizie au fost condamnați și Dediu Victor și Oprea Ion, în privința cărora nu a fost declarat recurs ordinar.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că instanța de fond a ajuns la concluzia eronată privind nevinovăția inculpatei, or procurorul întemeiat a menționat că în pofida negării vinovăției ultimei, declarațiile sale au fost apreciate unilateral, fără luarea în considerare a celor relatate de Dediu Victor, care în mod detaliat a indicat că banii au fost personal transmiși inculpatei în prezența inculpatului Oprea Ion.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel *a constatat* că Arapan Diana, la 29.12.2011, aflându-se în preajma Direcției de înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto, cu sediul pe str. Salcânilor 28, mun. Chișinău, prin înțelegere prealabilă cu Dediu Victor și Oprea Ion, la propunerea primului, din interes material a confecționat și realizat, la preț de 600 Euro, plăcile numerelor de înmatriculare XX XX xxx și certificatul de înmatriculare cu nr. xx XXX xxxxx, pentru mijlocul de transport “Fiat Fiorino”, a/f 1997, pe numele lui Dediu Victor.

Instanța de apel a ținut să menționeze că Arapan Diana, conform atribuțiilor sale de serviciu, nu era în drept de a întocmi și elibera certificatul și numerele de înmatriculare, însă având scopul de a primi remunerări nejustificate, a recurs la acțiuni infracționale de participare la confecționarea și vânzarea documentelor oficiale false.

În contextul dat, instanța de apel a apreciat critic constatările instanței de fond, potrivit cărora inculpata nu era angajată a întreprinderii poligrafice specializate și nici a Direcției identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport, luând în considerare că din rapoartele și răspunsul Direcției reiese clar că documentele au fost confecționate la întreprinderea poligrafică specializată, conținutul nefiind modificat și fiind prezentă ștampila instituției, ceea ce denotă nevinovăția inculpatei. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că inculpatul Dediu Victor a indicat anume asupra inculpatei ca fiind persoana care a luat suma de bani și i-a transmis certificatul și numerele de înmatriculare. Suplimentar, instanța de apel a constatat că Dediu Victor a recunoscut-o pe inculpată atât la faza urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în instanțele de fond și de apel, fapt dovedit prin procesul-verbal de recunoaștere din 24.04.2015. În prezența acestor circumstanțe, instanța de apel a considerat că vinovăția lui Arapan Diana a fost dovedită incontestabil.

Referindu-se la posibilitatea tragerii la răspundere penală a inculpatei, instanța de apel a constatat că fapta a fost săvârșită de ultima la 29.12.2011, infracțiunea făcând parte din categoria celor mai puțin grave. Luând în considerare dispozițiile art. art. 16, 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, 389 alin. alin. (1), (4) pct. 3) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că inculpata urmează a fi liberată de pedeapsă penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, prevăzută de art. 60 Cod penal, dat fiind faptul că din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă mai mare de 5 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatei, depus la 21 aprilie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- nu au fost elucidate modalitatea și mijloacele prin care inculpata ar fi putut să confecționeze certificatul de înmatriculare a automobilului, ceea ce denotă că inculpatei i-a fost înaintată o învinuire vagă, care echivalează atât cu încălcarea dreptului său la apărare, ci și cu lipsa faptei infracțiunii; din considerentul că fapta incriminată inculpatei nu este clară și detaliată și nu se referă la toate împrejurările în care a fost săvârșită, recurentul consideră că rechizitoriul nu respectă rigorile legale și cele prevăzute de art. 6 CoEDO, fapt care a afectat grav dreptul inculpatei la apărare și a încălcat regulile sesizării instanței cu obiectul judecării;

- în cauză, lipsa faptei prejudiciabile ca semn al laturii obiective a componenței de infracțiune se confirmă prin faptul că inculpata nu-i cunoaște pe ceilalți inculpați, că inculpatul Oprea Ion nu a recunoscut-o pe inculpată în cadrul ședinței de judecată și a descris o altă persoană, că inculpata nu este colaborator al ÎS “Registru” și fizic nu avea posibilitate să confecționeze certificatul de înmatriculare, cu atât mai mult că la locul de serviciu nu avea calculator, imprimantă și altă tehnică necesară, precum și prin faptul că

acuzarea nu a demonstrat modalitatea prin care anume inculpata a confecționat plăcuțele și certificatul de înmatriculare;

- reieșind din fapta incriminată inculpatei, din analiza declarațiilor acesteia, ale inculpatului Oprea Ion, din documentele și alte mijloace de probă, precum și din declarațiile inculpatului Dediu Victor, care urmează a fi apreciate critic deoarece sunt mincinoase și nu coroborează cu celelalte probe, recurentul consideră că organul de urmărire penală a constatat doar faptul comandării de către Dediu Victor a certificatului de înmatriculare, fapt care nu are relevanță în contextul învinuirii inculpatei.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, considerându-l vădit neîntemeiat. Procurorul a menționat că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corespunzător a încadrat acțiunile făptuitorului.

Suplimentar, procurorul a indicat că recurentul își manifestă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, care nu se conține în temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Procurorul consideră că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Referindu-se la invocarea încălcării, de către instanța de apel, a dreptului inculpatei la apărare, sub aspectul neclarității actului învinuirii, procurorul a menționat că învinuirea adusă inculpatei a fost formulată în corespundere cu prevederile art. 281 Cod de procedură penală și reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la critica aprecierii probelor de către instanța de apel, Colegiul penal constată că aceasta este inadmisibilă. În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată

de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile. În acest context, Colegiul penal apreciază netemeinicia și caracterul declarativ al invocării temeiurilor pentru recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, deoarece recurentul argumentează existența acestor temeuri exclusiv prin prisma problemei aprecierii probelor, care după cum s-a menționat anterior este inadmisibilă.

Suplimentar, Colegiul penal apreciază critic poziția recurentului asupra existenței temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, or acesta nu poate persista în prezența unei hotărâri judecătorești prin care inculpata a fost liberată de pedeapsa penală.

Colegiul penal apreciază critic și celelalte invocări ale recurentului, și anume că inculpata fizic nu avea posibilitate să confecționeze certificatul de înmatriculare, cu atât mai mult că la locul de serviciu nu avea calculator, imprimantă și altă tehnică necesară, or acestea sunt cu desăvârșire nesuținute de probe.

Totodată, Colegiul penal ține să respingă criticile recurentului îndreptate spre conținutul rechizitoriului, pe care acesta îl consideră neclar, deoarece inculpata a avut posibilitatea legală, potrivit art. 296 alin. (6) Cod de procedură penală, de a prezenta în scris referință la rechizitoriu, precum și de a înainta cereri după trimiterea cauzei în judecată, în conformitate cu art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală, acțiuni care nu au fost realizate. Mai mult, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de fond, se constată că inculpata, la etapa cercetării judecătorești, a confirmat că înțelege învinuirea ce i-a fost adusă (f.d. 196, vol. I), fapt care în opinia Colegiul penal impune respingerea argumentelor recurentului în partea respectivă.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpatei, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârilor judecătorești atacate, precum și din considerentul că celelalte argumente ale recurentului s-au dovedit a fi neîntemeiate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zmeu Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, în cauza penală în privința lui Arapan Diana, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun